

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Indledning.

I lov nr. 192 af 7. juni 1958 om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende børneforsorgens administration m. v.) blev det bestemt, at forslag til revision af loven skulle forelægges folketinget i folketingsåret 1962-63. Da børneværnsafsnittet i 1961 blev udskilt til en særlig lov om børne- og ungdomsforsorg (lov nr. 170 af 31. maj 1961) blev revisionsbestemmelsen overført som lovens § 134, stk. 3. Ved lov nr. 154 af 24. april 1963 er bestemmelsen ændret, således at revisionsforslag skal forelægges i folketingsåret 1963-64.

Til at forberede den lovbestemte revision nedsatte socialministeren den 1. september 1961 et snævert embedsmandsudvalg (revisionsudvalget), der fik til opgave at overveje visse nærmere angivne hovedspørgsmål, såsom tilskudsordningen for institutioner for forebyggende børneforsorg og opdragelseshjem, bestemmelserne om landsnavnet for børne- og ungdomsforsorg, bestemmelserne om den frivillige anbringelse af børn uden for hjemmet, det almindelige børnetilsyn og spørgsmålet om forældres bidragspligt for børn under børneforsorg. Under hensyn til den betydelige udvikling dansk børne- og ungdomsforsorg har gennemgået siden socialreformen af 1933, blev det yderligere pålagt udvalget at foretage en almindelig gennemgang af loven med henblik på ajourføring og forenkling af den i lighed med den revision, der i de senere år er foretaget af andre dele af den sociale lovgivning.

Udvalget afgav i januar 1963 en betænkning til socialministeren, indeholdende et udkast til en ny lov om børne- og ungdomsforsorg med dertil hørende bemærkninger.

Nærværende lovforslag svarer til dette udkast. Børne- og ungdomsforsorgens økonomiske nævn og pædagogiske nævn er dog erstattede af rådet for børne- og ungdomsforsorg, jfr. nedenfor i afsnit III. 4. a. Man har endvidere undladt i enkelt-heder at fastlægge arbejdsfordelingen mellem socialministeriet og direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen, jfr. afsnit III. 4. b. I kapitel 3 er bestemmelserne om almindeligt børnetilsyn udeladt, jfr. afsnit III. 5., hvilket har medført redaktionelle ændringer også i kapitel 4. I den forbindelse er der

også foretaget ændringer i § 64 om privat dagpleje.

II. Lovens opbygning.

I den gældende lov savnes en klar redegørelse for opbygningen af børne- og ungdomsforsorgens administration. Der tiltrænges endvidere en koncentration af bestemmelserne om børneværnets foranstaltninger over for det enkelte barn og en klarere opstilling af reglerne om børneforsorgens institutioner. Det har derfor været nødvendigt at foretage væsentlige omgrupperinger af lovstoffet, samtidig med at en del bestemmelser, der er af vejledende eller administrativ karakter, har kunnet udskydes til mere indgående behandling i cirkulærer og andre administrative bestemmelser. Dette har medført en fuldstændig omskrivning af loven.

I kapitel 1 angives indledningsvis det formål, som al børne- og ungdomsforsorg må have for øje. Derefter gives en oversigt over opbygningen af børne- og ungdomsforsorgens administration, først de direkte udøvende myndigheder, derefter de centrale myndigheder, og i kapitel 2 nærmere regler om sammensætning og valg af børne- og ungdomsværnene i og uden for København.

Kapitel 3-9 handler om børneværnenes virksomhed. Der indledes i kapitel 3 med regler om den virksomhed, der henvender sig til familier med børn i almindelighed eller i hvert fald til større grupper af sådanne familier, nemlig familierådgivning.

Kapitel 4 indeholder de centrale regler om den bistand, børne- og ungdomsværnet kan yde børn og unge, der trænger til særlig støtte. Efter reglerne om sagernes indledning og undersøgelse følger angivelsen af, hvilke hjælpeforanstaltninger der kan blive tale om, under hvilke betingelser foranstaltningerne kan iværksættes, og hvilken formel fremgangsmåde der skal følges.

I kapitel 5 og 6 gives bestemmelser om de foranstaltninger, der anvendes mest i praksis, nemlig tilsynsværgemål og forsorg uden for hjemmet. Derefter indeholdes i kapitel 7 regler om ophør af hjælpeforanstaltninger og i kapitel 8 om efterværn. I kapitel 9 er samlet reglerne om prøvelse af beslutninger om hjælpeforanstaltninger ved landsnæv-